

Løb, er Enkens Fæsteret til Stedet forbrudt, uanseet Bestemmelserne i Fædng. 9de Marts 1838 § 1. Ligeledes er Enkens Fæsteret forbrudt, naar Manden ikke holder sig den Drift af Stedet efterrettelig, som han har forpligtet sig til at følge, og Jorddrothen er i dette Tilfælde berettiget til at søge Erstatning for Tab og Skade i den stillede Sikkerhedsfum."

I Paragraphens Slutning forandres „" til „", og der tilføies: „alt forsaavidt den ikke er medgaaet til Fyldestgjørelse af de Forpligtelser, for hvilke den er stillet til Sikkerhed".

Underændringsforslag til Nr. 13 af hele Udvalget med Undtagelse af Scavenius:

14) Efter: „at følge" i Linie 18 udgaaes Ordene: „og Jorddrothen er i dette Tilfælde", og der indsættes i Stedet Følgende: „eller forringer dettes Værdi, og han ikke i det følgende Aar, efterat han derom af Jorddrothen er givet skriftlig Advarsel, afhjælper det Paaanbede. Spørgsmaal om, hvorvidt den givne Advarsel har været begrundet, og om den, naar dette erkjendes, er i Løbet af næste Aar tagen til Følge, afgjøres ved Ekjon, afholdte paa den ved Lov af 19de Februar 1861 § 5 foreskrevne Maade. Gaaer dette Ekjon Enkens Mand imod, er Jorddrothen tillige".

Til § 9.

Af Udvalget, med Undtagelse af Bregendahl, Nyholm og Scavenius:

15) Paragraphen forandres saaledes:

„Naar et Fæstested bliver ledigt, og en af sidste Fæsters Livsarvinger, Evigerbørn eller Stedbørn, der har fyldt sit 18de Aar, beviislig inden Udløbet af de første fire Uger derefter henvender sig til Jorddrothen med Anmodning om at faae Stedet i Fæste, og inden samme Tidsfrist underretter Amtmanden om, at denne Anmodning er flect, men Jorddrothen nægter det og overdrager Stedet i Brug til en Fremmed, skal han til Statskassen indbetale en Fjerdedeel af Indfæstningssummen og af det 25-dobbelte Beløb af de aarlige Afgifter, der under hvilken som helst Benværelse ere betingede af Stedet. Beregningen af Be-

løbets Størrelse skeer paa den Maade, som er foreskrevet i Lov af 19de Februar 1861 om Brugen af stemplet Papir, § 21.

Vil Jorddrothen bortfæste eller bortforpagte Stedet til den af sidste Fæsters Efterladte, som derom henvender sig til ham, men ikke kan blive enig med denne om Betingelserne, kan han underrette Amtmanden om de Bilkkaar, paa hvilke han har tilbudt den Vedkommende Brugen af Stedet, og naar da Amtmanden, efter at have indhentet nøagtig Kundskab om Gaardens Forde og øvrige Bestaaenhed, samt om de Bilkkaar, hvorpaa lignende Fæstesteder i de senere Aar ere bortfæstede eller bortforpagtede der paa Egnen, finder de opgivne Bilkkaar at være billige, da kan Jorddrothen overdrage Stedet til en Fremmed uden nogen Indbetaling i Statskassen, naar sidste Fæsters Efterladte ikke vil overtage Stedet paa disse Bilkkaar. Er denne derimod villig hertil, eller erkjender Amtmanden ikke de opgivne Bilkkaar for billige, kan Jorddrothen ikke bortfæste eller bortforpagte Stedet til en Fremmed, uden at den ovenfor bestemte Indbetaling til Statskassen finder Sted."

Af Indenrigsministeren (tiltraadt af Bregendahl og Nyholm):

16) Paragraphen udgaaer.

Til § 10.

Af Indenrigsministeren:

17) Paragraphen, der bliver § 9, (hvis Nr. 16 vedtages) affattes saaledes:

„Saasnart et Fæstested er solgt til Selveiendom eller til Arvefæste med Ret til at sælge og pantsætte, til Brugeren eller hans Enke, bortfalder Fæstetvangen paa samme ved Ekjødets Thinglæsning, forsaavidt Brugsforholdet har bestaaet idetmindste i 3 Aar. Er dette ikke Tilfældet, bortfalder Fæstetvangen først 3 Aar efter det nævnte Forholds Stiftelse, naar Retshbetjenten efter Eierenes Begjæring og paa hans Beforsning læser en derom udsærdiget Declaration til Thinge.

Naar et Fæstested er ledigt, og Eieren vil sælge det, skal det først tilbydes den sidste Brugerens Børn, Evigerbørn eller Stedbørn Opnaaes der ikke Overenskomst om Kjøbet med